

FCI – Standard nr 14 / 24. 02. 2000 / D

LÄÄNE – GÖTA SPITS

(VÄSTGÖTASPETS)

TÖLGE : Dr. J.-M. Paschoud / Harry G.A.Hinckeldeyn (saksa keelde).

PÄRITOLU: Rootsi

KEHTIVA ORIGINAALSTANDARDI AVALDAMISE

AEG:

25.11.1999

KASUTUS: Karjakoer.

FCI KLASSIFIKATSIOON:

Rühm 5

Spitsilaadsed ja algupäraseid tõud

Alarühm 3

Põhjamaised valve- ja karjakoerad

Töökatseteta.

LÜHIKENE AJALOOLINE ÜLEVAADE :

Niikaua, kui lääne-gööti spitsi sugulust welsh corgiga pole veenvalt tõestatud, kehtib teooria, et tegemist on ühe iidse rootsi koeratõuga. Raske oleks öelda, kas viikingid on selliseid spitsitüübilisi koeri Inglismaalt Rootsi toonud. Kaasaegsed künoloogilised uurimused toetuvad aga sellisele väitele, et tõug on välja arenenud Rootsis. Krahv Björn af Roseni teeneks tuleb lugeda seda, et seda on rootsi koeratõuna võidud tunnustada ja registrisse kanda. Ta avastas selle koeratõu 1940ndate algul. Kord kõikide koerte arvelevõtmise juures leidis ta Västergötlandi (Lääne-gööta) piirkonnas ja eriti Vara linna ümbruses väikese, kuid üsna homogeense koertepopulatsiooni. Sellest sai aluspõhi väga tõsisele ja plaanipärasele aretusprogrammile, mida juhtis aktiivselt koolidirektor K.G. Zettersten. Tema saavutusena õnnestus kujundada välja selline homogeenne tüüp, kellel seejuures säilis ka õige karja-instinkt.

ÜLDMULJE:

Väike, tugev, kartmatu, madalajalgne koer. Välimus ja ilme rõhutavad, et tegemist on valvsa, elava ja energilise koeraga.

OLULISED PROPORTSIOONID:

Turjakõrguse ja kerepikkuse suhe peab olema 2 : 3.

KÄITUMINE JA ISELOOM : See tõug on valvas, energiline, kartmatu ja elav.

PEA

Pea on suhteliselt pikk ja selgepiiriline. Pealtvaates moodustab pea koljust kuni ninaotsani korrapärase kiilu kuju.

PEAPIIRKOND :

Peaaegu lameda laubaga.

Üleminek laubalt koonule : Hästi väljendunud.

NÄOPIIRKOND :

Ninapeegel : Pigimust.

Koon : Külgvaates peab see olema üsna ruudukujuline, veidi lühem kui koljuosa.

Mokad : Tihedalt liibuvad.

Lõuad / Hambad : Täiskomplektne ja korrapärane käärtaoline hambumus sirgelt lõualuudes asetsevate ja hästi arenenud hammastega.

Silmad : Keskmise suurusega, ovaalsed, tumepruunid.

Kõrvad : Keskmise suurusega, teravatipulised, püstised, liikuvad, mitte liiga madalal asetsevad; kõrvaleht on kogu ulatuses, tüvest tipuni, kaetud lühikese karvaga.

KAEL :

Pikk ja hästi lihaseline, rühikas.

KERE

Ülajoon : Selg on horisontaalne ja hästi lihaseline.

Nimme (lanne) : Lühike ja tugev.

Laudjas : Lai ja veidi laskuv.

Rindkere : Pikk ja sügav. Roided on hästi kaarduvad. Eestvaates on rinnakorv ovaalne, külgvaates ellipsi kujuline. See peab ulatuma kuni 2/5 esijalgade pikkusest. Küljelt vaadates peab rinna sügavaim punkt asetsema vahetult esijalgade taga.

Alajoon ja kõht : Kõht on veidi üleostõmmatud.

SABA:

Esineb kahel kujul : pikk saba ja loomulik sünnipärane lühike saba. Mõlemal juhul on kõik asendid lubatud.

JÄSEMED:

ESIJÄSEMED :

Hästi tugevate luudega

Õlad : Pikad ja hästi viltuse asetusega.

Õlavarred : Labaluuga võrreldes veidi lühemad ja moodustavad labaluudega selge nurga. Kinnituvad tihedalt roietele kuid on siiski hästi liikuvad.

Küünarvarred : Eestvaates veidi kõverdunud, kuid ainult niipalju, et esijalgade vaba liikumine rinnakorvi allosa ulatuses takistatud ei oleks.

Kämblad : Elastsed.

TAGAJÄSEMED :

Üldmulje : Põlved ja kannad on hästi nurgitunud.

Tagantvaates on tagajalgade seis paralleelne.

Reied : Hästi lihaselised.

Sääred : Sääred on veidi pikemad kui on vahemaa kannaliigesest maani.

KÄPAD : Keskmise suurusega, lühikesed, ovaalsed, tugevasti esiletulevate varbanukkidega, otse ettepoole suunatud. Tugevate käpapadjanditega.

LIIKUMINE:

Harmoniline ja hea tõukega.

KARVKATE:

KARV : Kattekarv on keskmise pikkusega, karge, tihedalt liubuv ja tihe. Alusvill on pehme ja tihe. Karv on jalgade esikülgedel lühike, kaelal, rinnal ja tagajalgade tagapoolel aga on see mõnevõrra pikem.

VÄRVUS : Soovitud värvused on hall, kollakashall või punakaspruun tumedama karvaga seljal, kaelal ja kere külgmistes osades. Heledam, kuid samas ülalnimetatud toonis, on karv koonul, kurgualusel, rinnal, kõhul, tuharate tagapoolel, käppadel ja kannapiirkonnas. Soovitavad on heledamad märgised õlgadel, mis moodustavad hoburakmete sarnase joonise. Veidi valget väheldase kitsa laubatriibuna, üksiku kuklatäpina või kaelavõruna on veel lubatav. Lubatud on valged märgised nii esi- ja tagakäppadel kui ka rinnal.

SUURUS JA KEHAKAAL:

Turjakõrgus : Isastel 33 cm,
Emastel 31 cm.

Üle- või alamõõd kuni 1,5 cm on lubatud.

Kehakaal : 9 - 14 kg.

VEAD:

Kõiki kõrvalekaldeid eeltoodud punktidest tuleb lugeda vigadeks, mille aste sõltub otseselt kõrvalekalde ulatusest.

N.B. : Isastel peab olema kaks nähtavalt normaalselt arenenud ja täielikult munandikotti laskunud munandit.

Maret Kärsti tõlge

saksakeelsest originaalst, august 2003.

heaks kiidetud EKL juhatuses 04.03.2004 protokoll nr 3